

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ତୁମେମାନେ ରାଜତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ନୂଆ ପାଠପଢ଼ା ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ପାଠପଢ଼ାରେ କେତେକ ସନ୍ତାନ ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଫେଲ୍ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକି ନା ଏହି ପାଠପଢ଼ାରେ ମାୟା ସହିତ ବକ୍ସିଙ୍ଗ୍ (ମୁଷ୍ଟିଯୁଦ୍ଧ) ଚାଲୁଛି । ମାୟାର ବକ୍ସିଙ୍ଗ୍ରେ ରୁଦ୍ଧକୁ ବହୁତ କଠା ଆଘାତ ଲାଗି ଯାଉଛି । ଆଘାତ ଲାଗିବାର କାରଣ ହେଲା ବାବାଜ୍ଞ ସହିତ ସର୍ତ୍ତା ହୋଇ ରହୁ ନାହାନ୍ତି । ସର୍ତ୍ତା ସନ୍ତାନମାନେ ସର୍ବଦା ନିରାପଦରେ ରହିଥା’ନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ନିଗ୍ରହ ଓ ଥିବ କି ଆମମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ପିତା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ଫଳଦାର ବର୍ଷରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଅବିନାଶୀ ପିତା ଆସି, ଅବିନାଶୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କେହି ନୂଆମାନେ ଏକଥା ଶୁଣିଲେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମିକ ପିତା କିଏ, ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ କିଏ, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ । ସେ ଆମର ପିତା ବି ଅଟନ୍ତି, ଶିକ୍ଷକ ବି ଅଟନ୍ତି, ସ୍ଵପ୍ନ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତୁମର ଏ କଥା ତ ନିଗ୍ରହ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମନେ ରହିବ । ଏଠାରେ ବସି ବୁଝିପାରୁଥିବ - ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଜଣେ ହିଁ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମର ହୁଅନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ନିଗ୍ରହ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ରହିଛି ନା । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ଛାଡ଼ି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଗ୍ରହ କର । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମା ଏହିଠାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛ । କିପରି ଅଭିନୟ କରୁଛ, ସେକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାରଥର କରମଅନୁସାରେ ହିଁ ବୁଝୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ ନା । ଏଠାରେ ଯେଉଁମାନେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଯୋଗୀ ହିଁ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ତେବେ ଶିକ୍ଷାଦାତା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ନିଗ୍ରହ ଯୋଗ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାଥାଏ - ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ଆମେ ଅମୁକ ହେବୁ । ଏହା ହିଁ ତ ଏକମାତ୍ର ପାଠପଢ଼ା, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବାର ପାଠପଢ଼ା । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ରାଜସ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାବାଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଗ । ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ରାଜଯୋଗ କେବେ ବି ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଶିଖାଉ ନାହାନ୍ତି । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରମାତ୍ମା ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଉଛ । ତୁମେ ବି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଗ୍ରହ କର । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ମନେ ରହୁ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଧାର ତୀକ୍ଷଣ ହେଉ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଅନେକଙ୍କର ରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଦୃଢ଼ତା ରହୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି - ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଦର ଯାତ୍ରାରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇକୁ ଶିଖାଉଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା, ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ନୀବନମୁକ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବହୁତ ମେହନତ ରହିଛି । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ତୁମର ବଚନରେ ଶକ୍ତି ରହୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଯେଉଁ ପରକାରରେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସେହି ରୀତିରେ କେହି ବୁଝାଉ ନାହାନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ବହୁତ ଭଲ ବୁଝାଇଥା’ନ୍ତି । କିଏ କଣଟା ଆଉ କିଏ ଫୁଲ - ସବୁ ତ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ, ଯେପରି ସକୁଳରେ ପିଲାମାନେ ଫ-୨ ଶ୍ରେଣୀରେ ପାଠପଢ଼ି ପୁଣି ଗ୍ରାନ୍ଥସଫର ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଗ୍ରାନ୍ଥସଫର ହେଲେ ପର ଶ୍ରେଣୀର ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ଜଣାପଡ଼ିଯାଇଥାଏ । ଏହି ସନ୍ତାନ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାରଥୀ ଅଟେ, ଲାଏ ଭଲ ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନମ୍ବର ରଖି ପାସ କରିଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ତ ନିଗ୍ରହ ବୁଝିପାରୁଥିବେ ନା । ତାହା ହେଉଛି ଲୌକିକ ପାଠପଢ଼ା, ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ପାରଲୌକିକ ପାଠପଢ଼ା । ଏଠାରେ ତ ସେପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଲାଏ ପୂର୍ବରୁ ବହୁତ ଭଲ ପଢ଼ିକରି ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ନାଁ । ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଗ୍ରାନ୍ଥସଫର ହେଲେ ଶିକ୍ଷକ ବୁଝିଯାଇଥାନ୍ତି ଯେ ଲାଏ ପାଠପଢ଼ାରେ ବହୁତ ମେହନତ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ନମ୍ବର ପାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ନୂଆ ପାଠପଢ଼ା ଯାହାକୁ ପୂର୍ବରୁ କେହି ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି । ନୂଆ ପାଠ, ନୂଆ ଶିକ୍ଷକ । ସବୁ କିଛି ନୂଆ । ନୂଆମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କହିବା ଲାଏ ଭଲ ପୁରୁଷାରଥୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୃଢ଼ତା, ଆଉ କେହି ଶିକ୍ଷାଦାତା ତ ନାହାନ୍ତି । ଯିଏ ଯେତିକି ଯେତିକି ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥା’ନ୍ତି ସିଏ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ନମ୍ବରରେ ଉଚ୍ଚତୀରୁଣ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ବହୁତ ମିଠା ଆଡ଼ୁଆକାରୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ଦେଖିଲେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଏ ଯେ ଏହି ଶିକ୍ଷାଦାତା ହିଁ ବହୁତ ଭଲ ଅଟନ୍ତି, ଏହାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ । ଚଳଣିରୁ, କଥାବାରତ୍ତାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଇଥାଏ । ବାବା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି - ଲାଏ କିପରି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ । ଏଭଳି ବହୁତ କହିଥାନ୍ତି କି ଆମକୁ ନ ପଚାରି ସମାଚାର କେବେହେଲେ ଦେବ ନାହିଁ । କେହି କେହି ଭଲ ପଢ଼ାଇଥା’ନ୍ତି, କେହି କେହି ତୀକ୍ଷଣ ରୁଦ୍ଧ ସମ୍ପଦନ୍ ହୋଇ ନ ଥା’ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ମାୟାର ବହୁତ ଆକରମଣ ହୋଇଥାଏ । ଏ କଥା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି, ମାୟା ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଯୋକା ଦେଉଛି । ୧୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲେ ପାଠ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ - ଯଦି ଦେହ ଅହଂକାର ଆସିଲା ତେବେ ମାୟାର ଜାଲରେ ପଡ଼ିଯାଇଥା’ନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ପଢ଼ିଲମାନ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ମାୟାର ଆଘାତ ଲାଗିଥାଏ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ବଳବାନ୍

ସହିତ ବଳବାନ୍ ହୋଇ ଲଢ଼ିଥାଏ ।

ତୁମେ ଭାରୁଥିବ ବାବା ଯାହାତ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି ସିଏ ନମ୍ବର ୧୦୧ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି କରମ ଅନୁସାରେ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ନା । ବାବା ଜଣେ-ଦୁଇ ଜଣତ୍କର ଉଦାହରଣ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ବହୁତ କରମାନଙ୍କରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେପରି ଦିଲ୍‌ଲୀର କନ୍ୟା ଗୀତା ବହୁତ ହୁସିଆର (ବୁଦ୍ଧିମତୀ) ଅଟେ । ବହୁତ ମିଠା କନ୍ୟାଟିଏ । ବାବା ସର୍ବଦା କହିଥା'ନ୍ତି ଗୀତା ତ ସତ୍ୟ ଗୀତା ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଗୀତା ପଢ଼ୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ବୁଝିନାହାନ୍ତି ଯେ ଉଗ୍ରବାନ କିପରି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ରାଜାମାନତ୍କର ରାଜା କରାଇଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ସେତେବେଳେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଥିଲା, ଏହା କାଲିର କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାଲି ତୁମକୁ ଏତେ ବଡ଼ ସାହୁକାର କରିଯାଇଥିଲା । ତୁମେ ପଦମାପଦମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଥିଲ, ଏବେ ତୁମେ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା । ସେହି ଗୀତା ଶୁଣାଇଲାବାଲାତ୍କଠାରୁ କାହାକୁ କିଛି ହେଲେ ଅନୁଭବ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଟିକିଏ ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରୀମତ ଉଗ୍ରବତ ଗୀତା ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ସେମାନେ ତ ବସି ଗୀତାର ବହି ପଢ଼ିଥା'ନ୍ତି ଅଥବା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ କୌଣସି ବହି ପଢ଼ୁନାହାନ୍ତି । ଫରକ ତ ରହିଛି ନା । ତାତ୍କର ତ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ହିଁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ କେବଳ ତଳକୁ ହିଁ ଖସିଗାଲିଛନ୍ତି । ସର୍ବବୟାପୀର ଜଞ୍ଜାନ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତେ ଦେଖ କିପରି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ କଲ୍‌ପ କଲ୍‌ପ ଏହିପରି ହିଁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଜଞ୍ଜାନ ଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବିଷୟ ସାଗରରୁ ପାରି କରିଦେଉଛି । କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ଶାସ୍ତ୍ରର ପଢ଼ିବା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତିମାର୍ଗର ହୋଇଗଲା ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ପଢ଼ିବା ଦ୍ଵାରା ମୋତେ କେହି ପାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯିଏ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ ବି ସମସ୍ତତ୍କୁ ତ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । କେବେ କେବେ କହୁଛନ୍ତି ଉଗ୍ରବାନ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଆସି ପାଠ ପଢ଼ାଇବେ । ଯଦି ବାବାତ୍କୁ ଆସି ପାଠ ପଢ଼ାଇବାର ଅଛି ତେବେ ତୁମେ କ'ଣ ପଢ଼ାଉଛ? ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଗୀତାରେ ଅଟ୍ଟାରେ ଲୁଣ ସଦୃଶ କିଛି ସଠିକ୍ ଅକ୍ଷର ରହିଛି, ଯେଉଁଥିରୁ ତୁମେ ଧରିପାରିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ହେଉଛି ଉକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଏସବୁ ଅନାଦି । ଆରମ୍ଭରୁ ଚାଲିଆସୁଛି । ନା । ଅନାଦିର ଅରଥକୁ କେହି ବି ବୁଝିନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଉଗ୍ରାମା ତ ବରାବର ଅନାଦି ଅଟେ । ତୁମକୁ ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମକୁ ଶିଖାଉଛି ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଅନାଦି ଥିଲା । ସେହି ରାଜ୍ୟ ହିଁ ରହିଛି କେବଳ ପବିତ୍ରରୁ ବଦଳି ପଡ଼ିତ ହେବା କାରଣରୁ ନାମ ବଦଳିଯାଉଛି । ଦେବତା ବଦଳରେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି ନା । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ସତ୍‌ପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍‌, ରଜଃ, ତମଃରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଓହ୍ଲାଇଛ । ରଜଃକୁ ଆସିଲେ ଅପବିତ୍ରତା କାରଣରୁ ଦେବତା ବଦଳରେ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହୁଛ । ନଚେତ୍ ହିନ୍ଦୁ ତ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ନାମ ଅଟେ । ତୁମେ ଅସଲରେ ତ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲ ନା । ଦେବତାମାନେ ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ମନୁଷ୍ୟ ପଡ଼ିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ନାମ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନତ୍କୁ ପଚାର ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ କେବେ, କିଏ ରଚନା କରିଥିଲେ? ତେବେ ସେମାନେ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ଯାହାକୁ ପାରାତାଇଦ୍ ଆଦି ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ନାମ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହା ଅତୀତ ହୋଇଯାଇଛି ତା'ର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଆରମ୍ଭରୁ ନେଇ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ । ଜାଣିବାରେ ଲାଗିଲେ ହିଁ ବଞ୍ଚି ରହିବ । କେତେକ ତ ମରି ବି ଯାଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଏହି ଜଞ୍ଜାନମାର୍ଗକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବାତ୍କର ହେବା ଦ୍ଵାରା ମାୟାର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଥାଏ । ଯୁଦ୍ଧ ହେବା ଦ୍ଵାରା ଚରେଟର (ବିଶ୍ଵାସଘାତକ) ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ରାବଣର ଥିଲେ, ରାମତ୍କର ହେଲେ ପୁଣି ରାବଣ, ରାମତ୍କ ସନ୍ତାନମାନତ୍କ ଉପରେ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ନେଇଯାଉଛି । କେହି କେହି ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇ ଥାଆନ୍ତି ପୁଣି ନା ସେଠାକାର ହୋଇ ରହନ୍ତି ନାଁ ଏଠାକାର । ନାଁ ଖୁସି ରହୁଛି, ନା ଦୁଃଖ । ମଝିରେ ପଡ଼ି ରହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ମଝିରେ ଅଛନ୍ତି । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବାବାତ୍କର ହେଉ ନାହାନ୍ତି, ରାବଣର ମଧ୍ୟ ପୁରା ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ତୁମେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ବାବା ପଚାରିଲେ ବହୁତ ସନ୍ତାନମାନେ ତ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଜଣାପଡ଼ୁଛି - କିଛି ହେଲେ ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ଯଦିଓ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଶୁଭ କଥା କୁହ । କହୁଛନ୍ତି ତ ସମସ୍ତେ - ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ହିଁ ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ । ଅଜଞ୍ଜାନ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣତ୍କ କଥା ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି ନା । ସେଠାରେ ତ କେହି ପଚାରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ହିଁ ପଚାରିଛନ୍ତି । ତୁମେ କ'ଣ ଭାବୁଛ - ଏତେ ସାହସ ଅଛି? ତୁମକୁ ପବିତ୍ର ତ ନିଗ୍ରହ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେହି ଆସିଲେ ପଚରାଯାଏ ଏହି ଜନ୍ମରେ କୌଣସି ପାପ କରମ କରି ନାହିଁ ତ? ତୁମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନତ୍ରର ପାପୀ ତ ଅଟ ନା । ଏହି ଜନ୍ମର ପାପ କହିଦେଲେ ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । ନଚେତ୍ ନିଜର ମନ ଭିତରେ ଭିତରେ ଖାଉଥିବ । ସତ୍ୟ କହିବା ଦ୍ଵାରା ହାଲୁକା ହୋଇଯିବ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ସତ୍ୟ କଥା କହୁ ନାହାନ୍ତି ତେଣୁ ମାୟା ଏକଦମ୍ ଦୋରରେ ମୁଥ ଲଗାଇ ଦେଉଛି । ତୁମର ବକ୍ସିତ୍ଵ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ସେହି ବକ୍ସିତ୍ଵରେ ତ ଶରୀରକୁ ଆଘାତ ଲାଗିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବକ୍ସିତ୍ଵରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବହୁତ ଆଘାତ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମମା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନତିମ ଜନ୍ମରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି । ସବୁଠାରୁ ପବିତ୍ର ଥିଲି, ଏବେ ସବୁଠାରୁ ପଡ଼ିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେଉଛି । ଏପରି ତ କହୁନାହିଁ କି ମୁଁ ମହାତ୍ମା ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଖାତିରି କରୁଛନ୍ତି, ଇଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପଡ଼ିତ ଅଟନ୍ତି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଅନ୍ୟର ଦେଶ, ଅନ୍ୟର ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଏହାତ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି, ଯିଏକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ଭ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଏ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାରଥ କରୁଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନମାରଗରେ ବହୁତ ଖବରଦାର ହୋଇ ରହିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା ତ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ବାବାତ୍କର ଏହି ସନ୍ତାନ ବହୁତ ନିକଟରେ ଅଛି । ଇଏ ତ ବାବାତ୍କଠାରୁ କେବେ ଅଲଗା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କେବେ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଛାଡି ଚାଲିଯିବି । ଏକଦମ୍ ମୋ ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ମୋର ତ ବାବା ଅଛନ୍ତି ନା । ମୋ ଘରେ ବସିଛନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ହସ-ମଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବରହମାବାବା କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆଜି ମୋତେ ସ୍ନାନ ତ କରାଅ, ଭୋଜନ ତ ଖୁଆଅ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା, ବହୁତ ପ୍ରକାରରେ ବାବାତ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛି - ଏହିପରି ଭାବେ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ଆପଣ ତ ବହୁତ ମିଠା ଅଟନ୍ତି । ଏକଦମ୍ ଆମକୁ ବିଶ୍ୱାସ ମାଲିକ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ଆଉ କାହା ବୁଝିରେ ନାହିଁ । ବାବା ସମସ୍ତତ୍କୁ ରିଫ୍ରେସ୍ (ସତେଜ) କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାରଥ ତ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଚଳଣି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବା ଦରକାର ନା । ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲେ ତୁରନ୍ତ ବାବାତ୍କୁ ଲେଖି ଜଣାଇବା ଦରକାର - ବାବା, ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଭୁଲ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କେହି କେହି ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ - ବାବା ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା, କ୍ଷମା କର । ମୋର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ପୁଣି ଭୁଲ୍ କଲେ ଦଣ୍ଡ ଶହେ ଗୁଣା ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମାୟାରୁ ହାରିଗଲେ ଯେମିତି ଥିଲେ ପୁଣି ସେହିପରି ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ବହୁତ ହାରିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ବକସିଂଗ୍ ଅଟେ । ଏବେ ରାମ ଏବଂ ରାବଣର ଲଢେଇ ହେଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ରାମ ବାନର ସେନା ନେଇଥିଲେ । ଏ ସବୁ ପିଲାମାନତ୍କର ଖେଳ ସଦୃଶ କରାଯାଇଛି । ଯେପରି ଛୋଟ ପିଲା ଅଦ୍ୱିତୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ନା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏସବୁ ସେମାନତ୍କର ପାଇପଇସାର ବୁଝି ଅଟେ । କହୁଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ୱରତ୍କର ବୁଝି ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଇଶ୍ୱର ହୋଇ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି, ପାଳନା ଏବଂ ବିନାଶ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ତେବେ ଇଶ୍ୱର କ'ଣ କାହାର ବିନାଶ କରନ୍ତି କି? ଏହା ବହୁତ ଅଦ୍ୱିତୀ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି କଣ୍ଠେଇ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍କର ବୁଝି କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛି । କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଭଲ୍ ଗୁଣା ଦେଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ ଏତେ ବଡ଼ କରି ଯାଇଥିଲି, ତୁମେ କ'ଣ କରିଲି! ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଆମେ ଦେବତା ଥିଲୁ, ପୁଣି ଚକ୍ର ଲାଗାଇ ଏବେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ । ପୁଣି ଆମେ ଦେବତା... ହେବୁ । ଏ କଥା ବୁଝିରେ ରହିଛି ନା । ଏଠାରେ ବସୁଛ ତେଣୁ ତୁମ ବୁଝିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ନା । ଯଦିଓ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି ତଥାପି ବି ତାତ୍କ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହୁଛି ନା । କହୁଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ତ ଆମର ଆଖି ଖୋଲିଗଲା । ବାବା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ଚକଷୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି, ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ତ ବିଷୟରେ ଜଣାପଡିଲା । ଏହି ସୃଷ୍ଟିରୁପି ଚକ୍ର ପୁରି ଚାଲିଛି । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନତ୍କୁ ହିଁ ସ୍ୱାଦରଶନ ଚକ୍ର ମିଳୁଛି । ଦେବତାମାନତ୍କୁ ପାଠ ପଢାଇବା ବାଲା କେହି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନତ୍କୁ ଶିକ୍ଷାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମକୁ ହିଁ ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ କାରଣ ତୁମେ ହିଁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏବେ ବାବା ବସି ଏହି ନୁଆ-ନୁଆ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ନୁଆ ପାଠ ପଢି ତୁମେ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛ । ଫାଷ୍ଟ ସୋ ଲାଷ୍ଟ, ଲାଷ୍ଟ ସୋ ଫାଷ୍ଟ ପରଥମରୁ ଶେଷ, ଶେଷରୁ ପରଥମ । ଏହା ପାଠପଢା ଅଟେ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ପ୍ରତି କଳ୍ପରେ ଆସି ପଡିତରୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନତ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ବହୁତ-ବହୁତ ଆଜ୍ଞାକାରୀ, ମିଠା ସ୍ୱାଭାବଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅହଂକାରରେ କେବେହେଲେ ଆସିବାର ନାହିଁ । ବାବାତ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଭୁଲ୍ କରିବାର ନାହିଁ । ମାୟାର ବକସିଂଗ୍ରେ ବହୁତ ବହୁତ ଖବରଦାର ହୋଇ ରହିବାର ଅଛି ।

(୨) ନିଜର ବଚନରେ (ବାଣୀରେ) ଶକ୍ତି ଭରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସ୍ମୃତିରେ ରହୁ - ବାବାତ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନ ହିଁ ମୁଁ ଶୁଣାଉଛି ତେବେ ଯାଇ ବାଣୀରେ ଶକ୍ତି ଭରିବ ।

ବରଦାନ:- ଅଭିନାଶୀ ନିଶାରେ ରହି ଆତ୍ମିକ ମଜା ଏବଂ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା ଭବ । ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା ଅଟ, ଯେଉଁମାନେ କି ଦେବତାମାନତ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ଦେବତା ଜୀବନରେ ବାବାତ୍କର ଏହି ଉଜାଗର ରହିବ ନାହିଁ, ସୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ପରମାତ୍ମାତ୍କ ସହିତ ମିଳନର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁବେଳେ ଏହି ନିଶା ରହୁ ଯେ ମୁଁ ଦେବତାମାନତ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା ଅଟେ । ଏହିଭଳି ଅଭିନାଶୀ ନିଶା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ମଜା ଏବଂ ମଉଜର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ । ଯଦି ଏହି ନିଶା ସବୁବେଳେ ନ ରହିବ ତେବେ କେବେ ମଉଜରେ ରହିବ ତ କେବେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ନିଜର ସେବାକୁ ମଧୁସ୍ୱ ବାବାଞ୍ଜ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରିଦେବେ - ତେବେ କୁହାଯିବ ସମର୍ପିତ ଆତ୍ମା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***